

تکه‌تکه

مجموعه اشعار ملازند درائی

تبرستان

www.abarrestan.info

طبع: انجمن آملی

علی اصغر مهجوریان نماری

گل شعر (شعر کوتاه)

دوبیتی‌های عاشقی حال

علی اصغر مهجوریان نماری

تکه‌تکه کنی ستار در سحر تکه‌تکه
تکه‌تکه کنی در تا پیش خنجر تکه‌تکه
تکه‌تکه کنی و ریشمه نخوت‌تکه بابل
بهار باد و توشه بشو تکه‌تکه

نشر اشاره

تبی تی مون

تبرستان
www.tabarestan.info

مجموعه اشعار مازندرانی

علی اصغر مهجوریان نماری

نشر اشاره

تبرستان
www.tabarestan.info

دوبیتی‌ها و قطعات عاشقی حال

مهجوریان نماری، علی اصغر
تی تی مون: مجموعه اشعار مازندرانی: دو بینی‌ها و قطعات عاشقی حال، کل شعر (شعر کوتاه) / علی اصغر مهجوریان
نماری - تهران: اشاره، ۱۳۸۰، ۶۱ ص.
ISBN - 964 - 5772 - 90 - 7 : ۵۰۰۰ ریال

فهرستوبسی بر اساس اطلاعات فیبا.
۱. شعر مازندرانی -- قرن ۱۴. ۲. شعر مازندرانی -- قرن ۱۴ -- ترجمه شده به فارسی. ۳. شعر
فارسی -- قرن ۱۴ -- ترجمه شده از مازندرانی.
الف. عنوان. ب. عنوان: مجموعه اشعار مازندرانی: دوبیتی‌ها و قطعات حال، کل شعر
(شعر کوتاه).

۸۶۹/۴۱
م۸۰-۲۷۷۵۵

PIR ۳۲۶۹/م۲۲۳م۹
کتابخانه ملی ایران

نشر اشاره

تی تی مون

مهجوریان نماری، علی اصغر
لیتوگرافی: قام، چاپ و صحافی: خاشع
چاپ اول: ۱۳۸۰ شماریان، ۱۱۰ نسخه

شابک: ۷ - ۹۰ - ۵۷۷۲ - ۹۶۴ - 964 - 5772 - 90 - 7 ISBN

نشر اشاره: تهران، خ. انقلاب، خ. ۱۶ آذر، خ. پرغسور ادوارد براون شماره ۲۲

صندوق پستی ۱۱۷۷-۱۲۱۲۵، تلفن: ۶۳۱۸۹۱۱ فکس: ۶۴۱۸۹۱۱

حق چاپ محفوظ است.

قیمت: ۵۰۰۰ ریال

تی تی مون

تبرستان

www.tabarestan.info

ای بلبل، پنجاه سال عمر کردم	بلبل میچکا عمر هاکنه پنجاهه
درس می‌دانم‌ها و چه می‌دانم‌ها را دوره کردم	دوره هاکنه درسِ درمّا چوماره
در باغ عاشقی، گل سخن چیدم	باغِ عاشقی گلِ سخن بچیمه
از سرچشمه‌ی دل، به دلبخواهم آب می‌دمم	سر چشمه‌ی دل او دمه دل بخواره
آنقدر شنیدم ترانه‌های غریبانه عاشق را	آنه بشنوسمه غریبی حالِ عاشق
تا آن غریب آشنا را یافتم	تا که بدیمه غریبِ آشناره
با جان چشمه در بهاران جوشیدم	با جان چشمه جوش بخردمه بهارون
همراه کشتم با بادهای بهاری	همراه بهیمه بهاره ماهِ واره
غم بلبل و زبان گل‌ها را می‌دانم	غمِ بلبل و گلِ زبون ره دومه
آواز پرستو را معنا کردم	معنی هاکنه آوازِ چلچلاره
صبح روشن را با مردمک چشم ساختم	صبحِ روجاره نی نی چشم بساتمه
راه رفته امیر پازواری را با مژه رفته‌ام	مجه بکشیمه امیر بُورده راه ره
کسانی را دیدم که دلی مانند لاله و چشمی چون ستاره داشتند	هاله دل و ستاره چشم بدیمه کسانیا را دیدم که دلی مانند لاله و چشمی چون ستاره داشتند
آواز آب و رقص بنفشه‌ی صحرائی را دیدم	اوی خونش و نوشه‌ی سماره
ماه آسمان میهمان خیال من است	ماهه آسمون مهمونِ مه خیاله
وقتی که هوای ابری برای ماه چرخ‌های سیاه می‌بافتد	ابری بافته شوی سیو چوقاره
رَمه حرف‌هایمان را با هم به چرا می‌بریم	گپِ رَمه ره چرا دمی هیانی
چوپان دل من، خوش نی می‌نوازد	چوپونِ مه دل خش زنه لله واره

فهرست

دوبیتی‌ها و قطعات عاشقی حال	۴
کل شعر	۳۹
واژه‌نامه	۶۳

بلبل حال

ته اُون ترنه تی تی کوه و دشتی
ته بهاری و سبزینه جا مَشتی
ته آفتابی بنه خواهونِ ته سو
صوایی تش، نماشون سرخه تَشتی

xxx

ته مثل تی تی هَسَی در بهارون
من مثل انتظارِ چش براهون
ته مثل گلِ سرخی غونچه غونچه
من مثل بلبلِ تنها و نالون

xxx

ته که ننی ستاره سو نَکته
ته که دنی دتا چش خُو نَکته
ته که دنی ویشه نَخوتنه بلبل
بهاره ماه و نوشه بُو نَکته

حالت بلبل

تو آن شکوفه‌ی تازه‌ی کوه و دشت هستی
تو بهاری و سرشار از سبزینه هستی
تو چون آفتابی و زمین خواهان نور توست
صبح دم آتش و غروب چون تشت سرخ هستی

xxx

تو چون شکوفه‌ای هستی در بهاران
من چون انتظارِ چشمِ پراهانم
تو چون گلِ سرخی هستی غنچه غنچه
من چون بلبلِ تنها و نالانم

xxx

تو که نیستی ستاره روشنایی ندارد
تو که نیستی دو چشم بخواب نمی‌رود
تو که نیستی بلبلِ در بیشه نمی‌خواند
و در فصل بهار بنفشه بویی ندارد

بهار مونا

ته گل هَسَی که این جُوری خجیری
دارِ پر حاصل هَسَی سَر بزیری
تموم ویشه ته ریشه بزو نُوج
بلن بالا دله دار و نَمیری

xxx

میونِ عاشقونِ یَگه نمائی
خشحالی خَنه صبحِ رُوجائی
ته خونِ بلبلی، نوچِ بهاری
ته رَز رَز خُونش تازه زُومائی

xxx

ته چَنه خش نمائی گل‌ره مُونی
زیونَه و انکرده بلبل‌ره مُونی
دتا دیم سُونِ اناهِ تی تی مون
درستی عاشقونِ دل‌ره مُونی

مانند بهار

تو گل هستی که این چنین زیبایی
درختی پر حاصلی که سر بزیر داری
در تمام بیشه ریشه‌های تو دیده و جوانه زده است
بلند قامت، استوار و نصیرایی

xxx

در میان عاشقان یَگه نمایی
چون لبخندِ شادمانه‌ی ستاره‌ی سحری
تو خونِ بلبل و جوانه‌ی بهاری
تو چون زمزمه‌ی آوازِ تازه دامادی

xxx

تو چقدر زیبایی به گل می‌مانی
زبان و انکرده به بلبل می‌مانی
گونه‌هایت مانند شکوفه‌ی انار است
درست به دل عاشقان می‌مانی

شواش

تِه هارشین صبیحِ روجایِ مونا
 ته ختّه گلِ نیمه وایِ مونا
 تِه یَمُونَن شِوایشِ نو بهارون
 تِه بُورَدَن کوچِ چلچلایِ مونا

xxx

ته مثلِ کوچِ هاکرده چلچلایِ
 صبیحِ شوَنَم گلِ زَرِنِ دوانی
 تِه وِسْتِه ککی جوری دارمه ناله
 چشِ سُو و قَن تُو هر دتائی

xxx

ته مثلِ آسمونِ مشتِ وارش
 من مثلِ تشناییِ خشکه آیش
 ته مثلِ شوَنَم صبیحِ بهاری
 من مثلِ چشِ براهه هارش هارش

شادباش

نکامت به ستاره‌ی بحری می‌ماند
 خنده‌ات به گل نیم شکفته
 آمدنت چون شایاش نو بهاران است
 و رفتنت، چون کوچِ چلچله‌هاست

xxx

تو چون چلچله‌ی سفر کرده‌ای
 چو شبیم، دوايِ گل پژمرده و زردی
 برای تو چون مرغِ حق ناله‌ها دارم
 هم گرمای تن و هم روشناییِ چشمی

xxx

تو مثلِ آسمانِ پراز بارانی
 من چون زمینِ تشنه شالیزارم
 تو مثلِ شبیم صبیحِ بهاری مستی
 و من چون نگاه منتظر چشم براهمی

دماون

دماونِ آسبِ سَرکَش ره نَمِنِه
 دَشنی یالِ و تَن رخس ره نَمِنِه
 صبیحِ آفتابِ که بِل دِنه هواره
 وِنِه دیم قَرمزِه تَش ره نَمِنِه

xxx

دماونِ یگّه مونِ مازروته
 ریشه در ویشه، ستر در آسمونه
 دیا سنگ و دله جُوش و خروشه
 شوَنک و رَف و چنگ آتشفشونه

xxx

بَلَن بالا قَدِه گل دَسّه داینه
 هزارون عاشقِ دل خَسّه داینه
 تَش سینه زبونه بَسْتِه داینه
 زمستون و بهارِ قَصّه داینه دماوند — ۱۳۵۸

دماوند

دماوند به اسبی سرکش میماند
 با یال‌های آویخته و تنی چون رخس
 صبح هنگام، در میان شعله آفتاب
 گونه‌هایش به آتش سرخ مانند است

xxx

دماوند، یکه نمای مازندران است
 ریشه در بیشه‌ها و سر در آسمان دارد
 دیا سنگ و دله جُوش و خروش
 شانهِ هایش پراز برف و سینه‌اش آتشفشان

xxx

بالابند، با قدی همچون دست‌های گل
 هزاران عاشقِ خسته دل دارد
 در سینه آتش دارد و زبانش بسته است
 از زمستان‌ها و بهاران قصه‌ها دارد.

گہرہ سری ۱

نماشونہ سَرُو سَرُو شتہ مہ دل
غمِ عالم مہ دل ہا کردہ منزل
ولایت تا ولایت ہادین خور
بہارِ بلبل و داینہ داغِ گل

xxx

پسر دارون آوازِ خستہ دارمہ
داغِ تازہ گلی نو رسہ دارمہ
منہ بسوتہ دل رہ اٹہ فریاد
ہزارون غصہ از این قصہ دارمہ

xxx

کبوتر و چومہ و تنگ ہستہ جہ دل
گل ہالالہ ی رنگ ہستہ جہ دل
ہمہ گننہ آتہ نالہ نکن
گمون کننہ کہ سنگ ہستہ جہ دل

آمل - ۱۳۵۹

لالایی ۱

منگام غروب است و دلم گرفته است
غمِ دنیا در دلم، منزل کردہ است
از ولایتی بہ ولایت دیگر، خیر ہمید
کہ بلبل بہاری، داغِ گلی دارد.

xxx

پسرداران، آوازی خستہ دارم
داغِ گلِ نوشکفتہ ای دارم
از دل سوختہ ام فریاد برمی آید
ہزاران غصہ از این قصہ دارم.

xxx

کبوتری کوچک ہستم کہ دلم تنگ است.
دلِ من مثلِ رنگِ گلِ لالہ است
ہمہ می گویند این قدر نالہ نکن
گمان می کنند کہ دلم از سنگ است.

گہرہ سری ۲

چلچلا کہ سفر بُورده تہ بُوردی
پلنگ از ویشہ در بُورده تہ بُوردی
کجہ بُوردی چشِ سُورہ بُوردی ؟
بہارِ مسہ ہدر بُورده تہ بُوردی

xxx

کجہ بُوردی ہلی تی تی مونا
گشادہ رو سیو ابرو و دونا
کجہ بُورم کجہ بُوردی بخونم
کدوم گل رہ بچینم دل بو و

xxx

نالہ نالہ کتہ دل تہ نموئی
لال و غول بیہ بلبل تہ نموئی
بہار بُوردی الان پائیز ماہہ
بپیسٹہ باغچہ ی گل تہ نموئی

لالایی ۲

چلچلہ کہ بہ سفر رفت تو رفتی
پلنگ، از بیشہ بیرون رفت، وقتی تو رفتی
بہ کجا رفتی کہ روشنائی چشم مرا بردہ ای
بہار م ہدر رفت، وقتی تو رفتی

xxx

کجا رفتی ای چہن شکوفہ ی آلوچہ
ای کشادہ رو، ابرو سیاہ و دانا
کجا بروم بہ کجا رفتی را بخوانم
کدام گل را بچینم (بو کنم) تا دلم باز شود

xxx

نالہ ہا می کند دل، تو نیامدی
بلبلان خاموشی گرفته اند، تو نیامدی
فصلِ بہار رفتی و حالا فصلِ پاییز است
گل های باغچہ پژمرده اند، تو نیامدی

گهره سری ۳

مه دل آینه ته چشمون آهوی لار
جه هسری گردنی گردن یار
ته اون موگ سترشو بکشی سو
من اون تک نیه بلبل نالمه زار

xxx

دل آسمون از این قصه تنگه
دل هلاله مونا خون رنگه
پلنگه ویشه دایم زنه ناره
مگه مارون دل از خشت و سنگه

xxx

یه رز رزه خونش مه دل بته
ته میس ها کرده دس کوه بلنه
تنه دل وطن سیه پاره پاره
وجه وجه ی این خاک مه کفته

آبل — ۱۳۵۹

لالایی ۳

دلیم چون آینه و چشم تو مثل چشمان آمی لار
اشک‌هایم به گردن بند یارم می‌ماند
تو چون ماه هستی که در آغاز شب روشن شدی
ومن مثل آن نیل بنیامستم که به زاری می‌نالم

xxx

دل آسمان از این قصه تنگ است
و دل چون لاله‌ام به رنگ خون است
پلنگ در بیشه، مدام ناله می‌کند
مگر دل مادران، از خشت و سنگ است

xxx

زمزمه‌هایت بنو دل من است
و مشت‌گره کرده‌ات، به کوهی بلند می‌ماند
دل تو برای وطنت پاره پاره است
و جب به و جب این خاک کفن من است

دار تلا

بلنه کوهه ستر و رفته سو هسته
گالش کردی دله مسه خو هسته
آسمون دوشن و ، ابر ره دنه تو
ماه کره گنه‌کا، میا دوهسته

xxx

دارتلا دل دوسه ناختی ره
همازی کنه شوی ساکتی ره
چکه ستر استا و خوچک نزوئه
هلا یاد دایته داردار هامتی ره

xxx

دار تلا آتا چنگ پر هسته ته تن
و ن نالی جوروی وئی شیه تن و ن
نماشون تا تلا خون کنی زاری
عاشق ره کشته ته عاشقی لحن

خروس درختی

هر بلندای کوه، روشنی برقت می‌درخشد
گالش در شولای چوپانی مست خواب است
آسمان مثل دوشنی ابر را تاب می‌دهد
ماه، گلوه کرد است میان مه دوع

xxx

خروس درختی به بی‌خوابی دل بسته است
و شریک است با شب، سکوت شبانگاهی را
سر پا ایستاده، خواب کوتاهی نکرده است
هنوز پرواز از درختی به درخت دیگر را به یاد دارد

xxx

ای خروس درختی، تن تو مشتکی پر است
چون عنکبوتی، بدور خود تار می‌تنی
هنگام غروب، تا خروس‌خوان زاری می‌کنی
عاشقان را، این سخن عاشقانه‌ات می‌کشد

شوپہ

تن ستارہ رہ اُمشو تو داینہ
 زلالہ ماہہ چشمون رہ خو داینہ
 مثلِ مہ دل کہ میای تو داینہ
 سیو ابری، کلی، کوه لو دایتہ
 xxx

گل ہلالہ رہ سازمہ پیرہن
 ونوشہ دسہ دسہ تہ گلوین
 ستارہ رچ بہ رچ تہ بال بالی
 بہار رہ رسمہ تہ خاستکاری

(شب پا)

تن ستارہما امشب تیار است
 چشمان زلال مہتاب خواب آلودہ است.
 چون دل من کہ برای تو ابريست
 ابر سیاہی بر بلندای کوه لانه دارد
 xxx

از گل لالہ وحشی برایت پیراہن می‌دوزم
 از دستہ‌های گل بنفشہ برایت گل‌بند می‌سازم
 ستارہ‌ہارا ردیف کردہ و برایت آنکو می‌سازم
 و آنکاہ بہار را بہ خواستگاری تو می‌فرستم

آرمان

بہ رودخانہ ہی ہراز می‌مانم و آرزوی تو دارم
 و دل سوختہ ام را، همچنان خواہان تو
 تو بہ دریا می‌مانی، و یار و ہمزبان من هستی
 برای همین است کہ ریشہ در خون تو دارم
 xxx

بہ رودخانہ ہراز می‌مانم و دریادریا می‌خوانم
 بہ آسمان می‌مانم، و ہر شب ستارہ می‌زایم
 بہ مازندران می‌مانم، کہ مدام گل می‌رویاند
 و در بہاران، بہ خاطر تو، ہی قرارم

بہارون بی قرارمہ خاطر تو سرخودہ ۱۳۷۰

آرمون

ہراز مومنہ ارمون تہ دارمہ
 بسوتہ دل رہ خواہون تہ دارمہ
 تہ دریامونی، یاری، ہم زیونی
 ایسنہ ریشہ در خون تہ دارمہ
 xxx

ہراز مومنہ خوتمہ دریو دریو
 آسمونمہ ستارہ زمہ ہر شو
 مازرونمہ کہ دایم گل انہ لو
 بہارون بی قرارمہ خاطر تو

تبرستان
 www.tabarestan.info

آشنا

آشنا

ہر کجا آواز تو بہ گوش می‌رسد آنجا مازندران است
 گئی اصلاً مازرونہ کہ دھون واکردہ و خوتمہ پنداری مازندران است کہ دھان باز کردہ و می‌خواند
 زبون بلبلی و میچکائہ تہ دل
 تی تی باغ و بہارون تہ دھونہ
 ہارشین خستہ دلون
 لیلی خون دل بخون و
 آشنای بی نشون مازرون رہ
 ہارشین تہ جوروی خوتمہ
 ہر کجا آواز تو بہ گوش می‌رسد آنجا مازندران است
 دل تو زبان بلبالن و گنجشکان است
 دھان تو شکوفہ باغ و بہاران است
 نگاہ کنیہ ای خستہ دلان
 اینکہ آواز لیلی جان را با اندود می‌خواند
 آشنای بی نام و نشان مازندران است
 بگریہ، چگونہ مثل شما می‌خواند

ہالالہ

بنہ ی تَن ز تَشَنی داغہ دلبر
تہ وارش، دل ترہ مشتاقہ دلبر
ہالالہ کہہ بموئہ خاک جا در
دل آرمون میون باغہ دلبر

xxx

ہالالہ آی ہالالہ آی ہالالہ
ہالالہ خُونِ رِجُونِ ، خُونِ مالہ
ہالالہ تَشِ بھیتہ دلِ نالہ
ہالالہ ، خُونِ عاشقِ دَرِ پیالہ

xxx

ہالالہ جان چہ اتی خون رہ موئی
روی یار و دل خواہون رہ موئی
دل منی کہہ خاک جا بزو نوج
سِرِ منی کہہ سِرِ گردون رہ موئی

لالہ ی صحرائی

تَن زمین از تشگی داغ است دلبرم
توبارانی و دلم مشتاق باریدن توست دلبرم
لالہ صحرائی کہہ از خاک بیرون می آورد
مثل آرزوی دلی است در میان باغ دلبرم

xxx

ای گلِ لالہ، گلِ لالہ، گلِ لالہ
ای لالہ ی خونین، بہ خونِ آغشته
ای لالہ، بنالہ‌های دل آتش گرفته می‌مانی
ای لالہ، چون خونِ عاشق در پیالہ ای

xxx

ای لالہ جان، چرا این گونہ بہ خون می‌مانی
چون رخسار یاری و بہ دل عاشقان می‌مانی
چون دل منی کہہ از خاک جوانہ زده است
چون سر منی کہہ سرگردان و بی سامانی

کوتری گپ

کیوتر آی کیوتر آی کیوتر
تہ تنہا پَر گینی من نارمہ پَر
تہ پَر گینی شونی منزل بہ منزل
منہ بی بال و پَر بی دلبر و دل

xxx

کیوتر جان تہ آستہ آستہ پَر بَیر
سِرِ راہ ہر گلی بَدی خَبر بَیر
ہارش کہہ بی وفائی سِرِ نَمُوئہ
گلی کہہ یارہ موئہ دَرِ نَمُوئہ

xxx

کیوتر آی کیوتر آی کیوتر
تہ چوری عشقِ یاری دارمہ شبہ سِرِ
تَشِ دیدارِ یار بِلِ زَنہِ مہ تَن
دلِ پرواز دارمہ و نارمہ پَر

گپِ کیوتری

کیوتر، آی کیوتر، آی کیوتر
تو تنہا پرواز می‌کنی و من پر و بالی ندارم
تو پرواز می‌کنی از منزلی بہ منزلِ دیگر
(اما) من بی بال و پر و بی دل و دلبرم

xxx

کیوتر جان تو آرام، آرام پرواز کن
سر راہت بہ ہر گلی کہہ رسیدی خبری بگیر
بگر زمان بی وفایی ہنوز بسر نیامدہ است
و آن گل کہہ بہ یار می‌ماند در نیامدہ است

xxx

کیوتر آی، کیوتر آی، کیوتر
مانند تو عشقِ یاری در سر دارم
آتش شوق دیدارِ یار، در وجودم زبانیہ می‌کشد
دلم میلِ پرواز دارم، اما پَرِ پرواز ندارم

جلودار

ته دَسَ و پنجه بلبِل زبونه
غمِ دینِ فراقِ یارَه خُونَه
بنال شیه تار جا پرده به پرده
که عاشق عاشقونِ دَرده دُونَه
xxx

بَزَن که ناامیدی قصه هسته
بَزَن تن تارِ جووری خَسَه هسته
بَزَن سر کوهِ چِیون بی قراره
بَزَن ته هم زبون هزار هزاره

خش خون

وفایِ گوهری داینه ته خُونش
هوایِ عاشقی داینه ته خُونش
بهارِ زلفه شیه ره مَوَنَه به لَحَن
سروشِ دل پئی داینه ته خُونش
xxx

رگِ چشمه خونِ بهار داینی
شیه سینه ماهه ده و چار داینی
تمومِ مازرون مَس ته خُونش
ونوشه مون و بُو یار داینی

آمل - ۱۳۷۲

جلودار

دست و پنجه هایت، زبان بلبلان است
غمِ زندگی و فراقِ یار را می‌خواند
بنال با تارت از پرده‌ای به پرده‌ی دیگر
که عاشق، دردِ عاشقان را می‌داند
xxx

بنواز که ناامیدی قصه‌ای بیش نیست
بنواز که تنات چون تارت خسته است
بنواز که چوپان بالای کوه بی‌قرار است
بنواز که همزبان هزار هزارند

(خوش آواز)

وفایی مثلِ وفایِ گوهر در آواز تو است
هوایِ عاشقی دارد، آواز تو
به نم بارِ بهاری می‌ماند آواز تو
و دل‌واپسی در آواز تو است
xxx

رگِ چشمه‌ای و خونِ بهار در تو است
در سینه‌ات ماهِ ده و چهار داری
تمام مازندران دست از آواز تو است
مانند بنفشه بری یار داری

مازرونی ۱

ستاره آسمون قَد راس ها کرده
امیر از مازرون قَد راس ها کرده
نیما که دل دُوسَه شاعری ره
میون عاشقون قَد راس ها کرده

xxx

لله چی آی لله چی آی ته چی
لله ره وا دکن هار شیم گنه چی
لله خُونش هوایِ مازرونه
گبِ لله صدایِ عاشقونه

xxx

لله چی ته بَزَن شه لله واره
مازرونی سر هادم من شه صداره
آتا ره من گمه آتاره لله
آجه خُونش بُو ره مَحله به مَحله

مازندرانی ۱

ستاره در آسمان قد برافراشت
امیر یازدهواری از مازندران
نیما یوشیج، که دل به شاعری بسته بود
در میانِ عاشقان قد برافراشت

xxx

نی‌نواز، آی نی‌نواز، آی نی‌نواز
برای ما نی‌نواز تا بشنویم چه می‌گوید
آوای نی‌نوازی مازندران دارد
و نوازی نی‌حرفِ دلِ عاشقان است

xxx

نی‌نواز تو بنواز نیات را
تا من آوازِ مازندرانی بخوانم
یکی را من می‌گویم و یک را نی
که آوازمان از محله‌ای به محله دیگر برود.

مازرونی ۲

مازندرانی ۲

بزن لله که مازرونه اینجه
بهاره ماه بلبل خونه اینجه
کتولی بخون و طالب و نجما
امیر هر دم امیری خونه اینجه

بنوازی، که مازندران است اینجا
در بهاران بر از صدای بلبلان است اینجا
آوازه‌های کتولی و طالب و نجما بخوان
که امیر پازهواری، ترانه‌امیری می‌خواند اینجا

xxx

xxx

بخون بخون که آفتاب سو بووئه
چنگل و دشت و کوه خشرو بووئه
ونوشه در بیه صحرا ره بیره
تموم مازرون خشبو بووئه

بخوان، بخوان که آفتاب روشن شود
کوه و دشت و چنگل خوش‌رو شود
بنفشه بروید و همی بیابان‌ها پرگل شود
و تمامی مازندران خوشبو گردد

xxx

xxx

بزن لله بهاره ماه بووئه
خشلی با آرزو انا بووئه
صبح شوئم امه دیم ره بشوره
گل خته دواره وا بووئه

بنوازی که همه جا بهاری شود
شادی‌ها با آرزوی دل یکی شود
شبنم صبح‌گامی، رخسار ما را شستشو دند
و گل لبخندان دوباره باز شود

چلاو - ۱۳۶۰

شومج

(شبگرد)

درازه شو تلاره خو بورده
بلنه آسمون جیگ دمرده
گمون، دنیا ره یکسر او بورده
مره غم تا غریبی دو بورده

شبِ دراز، خروس را هم بخواب برده است
در آسمان بلند هیچ ستاره‌ای پیدا نیست
بخیاال من، دنیا را آب برده است
این غم مرا تا غربت دوانده است

xxx

xxx

مره مه دلبر خو، تو هاکرده
تشی تن خسه دل ره او هاکرده
مه هسه‌کاره لینگ و او هاکرده
مه قده مثل شی ابرو هاکرده

در خواب دلبرم را دیدم و تبار شدم
آتش تن دل خسته‌ام را، آب کرده است
و استخوان‌نهایم را، زیر پا لگدمال کرده است
و قاسم را، چون ابروانش خم کرده است

xxx

xxx

شو پومه بعالسه هواره
سیو ابری بهیته سوی ماهره
ستاره گوم و طاقت نوم و شو دوم
خیال پمو دوسه خوئه راه ره

شب از راه رسید و هوا را تاریک کرد
ابر سیاهی جلوی ماه را گرفته است
ستاره ناپیدا، طاقتم طاق، و شب نامی
خیال آمد و راه خوابم را بست

لله خونش ۱

نماشون و لله چی لله مَسَّه
 لله جا گنه لله وای قَصَه
 هلا نوج بمه که نالون بهیمه
 لله باغه ی مازرون بهیمه
 مره بساتنه هف بند لله
 چمر بمومه ، لیلی خُون بهیمه
 گالش و چپون زبون بهیمه
 بسوته دلون آرمون بهیمه
 سر شو ماه جُورِی بکشیمه سو
 صوبایی آتا تپه خُون بهیمه
 لیلی جان خونشی هَسَه منه دَب
 صدا ره سر دمه خُومه دل گب
 گه لیلی ته نُومه ملهم دل
 سینه ی عاشقون هَسَه به منزل

آمل — ۱۳۵۹

(آواز فی) ۱

هنکام غروب شی نواز مست نواختن نی است
 با نی قصه ی نی های دیگر را می گوید
 هنوز جوانه بودم که نالان شدم
 نی ای، در نیستان مازندران شدم
 از من (نی) هفت بند ساخته اند
 به ناله در آمدم و لیلی خوان شدم
 بر زبان گالش و چوپان جاری شدم
 آرزوی دل سوختگان شدم
 در آغاز شب، مانند ماه درخشیدم
 و در صبح، چون قطره ای خون شدم
 آواز لیلی جان رسم و راه من است
 صدایم را سر می دهم و آواز دلم را می خوانم
 می گویم، لیلی، نامت مرهم دلها است
 سینه ی عاشقان، منزل توست.

لله خونش ۲

شونم بزونه گل ته سر و روئه
 آتا دل داینی چشمه سر اوئه
 ستاره رج به رج ته بال مرجون
 دتا چش مثل ماه دکتته شوئه

xxx

هالاله مون ریشه دارمه در خُون
 دل لیلی دارمو خُون مَجنون
 لله و هَسَمو عاشق سَرشتمه
 اینه سبه خُومه من تنگه نماشون

آمل — ۱۳۵۹

(آواز فی) ۲

رخسارت گل شبنم زده است
 دلی چون آب سر چشمه داری
 ستاره رج به رج بازویند تو هستند
 دو چشم روشن چون شب مهتابی داری

xxx

چون آلاله، در خون ریشه دارم
 دل لیلی و خون مجنون در من است
 نی هستم و از عشق سرشته شدم
 برای همین است که در تنگ غروب می خوانم

امیری ۱

بلبل میچکا عمر هاکنه پنجاهه
 منزل عاشقی درمه نیمه راهه
 ته بلبل خونش سر دنی اونه ماهه
 من آرمون به دل گشمه سینه آهه

xxx

بلبل میچکا ، سرخ و کتو و زردی
 خُونی گل به گل بسوته دل دَردی
 خوامه ته وسه یوم شه دل دَرده
 اگه ازین غم جان در بوردی مردی

xxx

بلبل میچکا ته داره سر چی خُونی
 همین دومه که عاشق سوته دُونی
 خش خون بهار سروشته دل ره موتی
 بخون یارچور ، زبونه مازرونی

(امیری) ۱

ای بلبل، عمر کردم پنجاه سال
 در نیمه راه منزل عاشقی هستم
 تو آواز بلبل سر می دهی در اسفندماه
 من آرزو به دل، از سینه آه می کشم

xxx

ای بلبل که برنگ سرخ و کبود و زردی
 آواز می خوانی گاه گاه، چون درد دل سوخته ای
 می خواهم برایت از درد دلم بگویم
 اگر از این غم جان به در بردی، مردی

xxx

ای بلبل روی درخت چه می خوانی؟
 همین را می دانم که داستان عاشق را می دانی
 ای خوشخوان بهار، به دل بی قرار می مانی
 بخوان چون یار، با زبان مازندرانی

امیری ۲

(امیری ۲)

دماونه کوه دوشنبه ابر کاله
 تشنا دل دشت سر کُشنه پیاله
 چمر تفنگ و شوکای ناله ناله
 چی لَو کَنه خاک؟ خون دل هلاله

x x x

عاشق خشه که دل دینه دل بخاره
 بلبل خشه که خوته بهاره ماهره
 طالب دل جا واکنه لله واره
 زهره حسری په سر کنه طالباره

x x x

بلبل میجکا گنه همه چی دونه
 خامه بدونم بهار چه اته و شونه
 بهار مه دل بی یار پاییزه مونه
 داغ جدائی کجکه دل نشونه

کوه دماوند از پستان ابر، باران می‌دوشد
 و دشت تشنه دل سر می‌کشد، پیاله‌ای
 غرش تفنگ و ناله‌ی شوکا می‌آید
 از خاک چه سر می‌زند؟ خون دل لاله‌ای

xxx

عاشق دلش خوش است که دل به دلداری می‌دهد
 بلبل دلش خوش است که آواز بهار می‌خواند
 "طالب" با دلش در نمی‌دهد
 "زهره" با اشک آواز "طالبیا" سر می‌دهد

xxx

بلبل می‌گوید که همه چیز را می‌داند
 می‌خواهم بدانم، چرا بهار می‌آید و می‌رود
 بهار دل من بدون یار به پاییز می‌ماند
 داغ جدائی نشانه‌ی دل کوچک من است

عاشقی حال ۱

(حالت عاشقانه ۱)

مه دل تنگ و مه دل تنگ و مه دل تنگ
 تموم عاشقون ره هاکنم ونگ
 هماسم من شه هف بن لله واره
 ناخشی با خشی داینه سر جنگ

x x x

بخونم یک نفس شه عاشقی ره
 فراق یار و درد دل پیئی ره
 پلنگ ویشه جوری من بنالم
 غمیره بهیته راهه کلی ره

x x x

غریبی بخونم مه جا جدائی
 ولی دل نارمه بیوم بی‌وفائی
 طالبا خون من و عاشق سرشت ته
 مثل بسوته دل لله وائی

دلم تنگ و دلم تنگ و دلم تنگ است
 تمام عاشقان را خیردارکنم یا بانگ دم
 بدست بگیرم نی هفت بندم را
 چون غم با شامانی در جنگ است.

xxx

بخوانم یک نفس، عاشقی‌ام را
 دوری یار و درد دل واپسی‌ام را
 چون پلنگ همیشه‌ها، بنالم
 بغض راه گلویم را گرفته است.

xxx

آوازی غریبانه بخوانم چرا که از من دور هستی
 ولی، دلم نمی‌کشد، بگویم بی‌وفا هستی
 ترانه خوان طالبان من، تو عاشق را رها کرده‌ای
 چون دل سوخته‌ی نی هستی

عاشقی حال ۳

(حالت عاشقانه ۳)

تو چون جوانه‌ی گل و من بلبلی خسته
وقتی باد تو را تکان می‌دهد دل من می‌شکند
تو داستان عاشقی، من آوازخوان تو
تو لیلی زمانه‌ای، من هم مجنون تو هستم

ته نوچ بزه گل و من خسه بلبل
تره تو دنه وا ، اشکینه مه دل
ته سوت عاشقی، من عاشقی خون
ته لیلی مون دورون من ته مجنون

xxx

xxx

دو کیسو روی شانها، تاب می‌خورد
و دو گونه‌ات چون دل من خونین
تو در چه حالی و من در چه حالی هستم
زبان از گفتن این حالت لال است

دتا گسه دتا ور زنه هاله
دتا دیم مثل مه دل خون ماله
چه حالی داینی و چه حالی دارمه
زیون از بوتن این حال ، لاله

xxx

xxx

دو چشمه، چون ماه آسمان است
و دو گونه‌ات چون لاله‌ی صحرائی
زبان دل برایت همیشه می‌خواند
به حالت عاشقانه‌ی نی می‌ماند

دتا چش آسمون ماه ره مونه
ته دیم هلاله‌ی صحرا ره مونه
زیون دل ته وسه خونه دایم
عاشقی حال لله وا ره مونه

عاشقی حال ۲

(حالت عاشقانه ۲)

اگر دریا به رنگ کیود است، چون دل من
شب و روز بر سر و صداست چون دل من
غروب هنگام که آفتاب از دریا آب می‌نوشد
نمای آرزو است چون دل من

اگه دریا کئوئه مثل مه دل
روز و شو پرسروئه مثل مه دل
نماشون آفتاب ره که دینه او
نمای آرزوئه مثل مه دل

xxx

xxx

گردمای زمین چه می‌خواهد؟ باران
چشم را خواب و خانه‌تاریک را روشنایی باید
گل زیبا چه می‌خواهد؟ شبنم صبحگاهی
دل عاشق چه می‌خواهد؟ گل روی تو.

بنه ی تش چی خوانه؟ وارشی او
چشه خو ونو تاریکه خنه سر
خجیره گل چی خوانه؟ شونم صبح
دل خواهون چی ونه؟ ته گل رو

عاشقی حال ۴

(حالت عاشقانه ۴)

سیوزلفون رہ افشون کنی خارہ
شوی چش رہ چراغون کنی خارہ
مثل آفتاب کہ تہ زنہ صوایی
دل آسمون رہ خون کنی خارہ

زلف سیاحت را کہ افشان می کنی، زیباست
چشم شب را کہ چراغان می کنی، زیباست
مثل آفتاب کہ صبحدم تیغ می کشد
دل آسمان را خونین می کنی، زیباست

xxx

xxx

ماہہ چارہ کوه رہ پلی ها کرده
سیو آسمون رہ قلی ها کرده
روجا در بموئہ پیرہ کوهہ لو
آفتاب تہ بزو و سر بہیہ شو

ماہ چارہ از کوه گذشت،
آسمان سیاه را صیقل داد
ستارہ صبح بالای کوه دماوند، روشن شد.
آفتاب طلوع کرد و شب بہ پایان رسید.

xxx

xxx

تہ صیاد ہسی و راہ انی آرام
من آہو وچہ مو درمہ تہ دوم
کمون ابرو نزن تیر دتا چش
اگہ صدجان دارم یکدم ونہ تو

تو چون صیادی و آرام می آیی
من چون بچہ آہویی در دام تو ہستم
ای کمان ابرو با تیر دوچشمانت مرا نزن
اگر صدجان داشته باشم در یکدم تمام می شود

عاشقی حال ۵

(حالت عاشقانه ۵)

نماشون تا سحر مہ دل سروشتہ
سیو آسمون لمپا دکوشتہ
لاری تلا نخونی صبح دم رہ
کدوم ناکس ترہ بی او بکوشتہ

از غروب تا سحر دلم شور می زند
چراغ آسمان خاموش است
ای خروس زیبا ترانہی صبح دم نمی خوانی؟
کلام ناکس تو را بی آب، کشته است

xxx

xxx

کبوتر وچہ مو بشکسہ مہ بال
خرابہ نسوم و خرابہی لال
تہ سر دارمو تہ سامون و نہ اقبال
اتا کحکہ دل و ہزار تا خیال

کبوتر کوچکی ہستم کہ بالم شکستہ است
در خرابہای نمناک و خاموش
تہ سر دارم، تہ سامان و نہ اقبال
فقط یک دل کوچک دارم و ہزاران خیال.

عاشقی حال ۶

(حالت عاشقانه ۶)

کنی دل چہ اتی تنہائہ ؟ - ہسہ
اسیر یار بی وفائہ ؟ - ہسہ
غم عالم اگہ یک جا بوو جم
منہ کچکہ دل انائہ ؟ - ہسہ

می گوئی دل چرا اینگونه تنہاست؟ ہست
اسیر یاری بی وفاست؟ ہست
غم عالم اگر یکجا جمع شود
آیا بہ اندازہی دل کوچک من ہست؟ ہست

xxx

xxx

اگہ دل بی قراری کنہ - کنہ
شو و روز انتظار کنہ - کنہ
اگہ یار بی وفایی کنہ - وینہ
و دایم یار رہ یاری کنہ - کنہ

اگر دل بی قراری می کند - می کند
شب و روز در انتظار است - ہست
اگر یار بی وفایی می کند - می بیند -
کہ او دائم وفادار یارش ہست - ہست

عاشقی حال ۷

اگه تاریکه شوئه سو ته هسی
اگه چشم مشت خوئه خو ته هسی
دل خواهون اگه تشنا و تش نار
نازنین چشمه سراو ته هسی

xxx

بهاره ماه تازه گل ته هسی
بسوته دل من و بلبل ته هسی
مثل ککلی گوم پکرده راه ، من
دراز شوئه درد دل ، ته هسی

xxx

ته وایی پیخوم یار ره ایایی
اونه ماه هسی بهار ره ایایی
خجیری، ماهه مونی، مهربونی
خشی آواز دلدار ره ایایی

(حالت عاشقانه ۷)

اگر شب تاریک است روشنایی تو هستی
اگر چشمانم خواب آلوده است خوابش تو هستی
دل عاشق اگر تشنه و تبار است
ای نازنین، آب چشمه، تو هستی

xxx

در بهاران، گل نورسته تو هستی
سوخته دل من و بلبل تو هستی
چون فلخته ای کم کرده راه من
درد دل شب دراز تو هستی

xxx

چون نسیمی هستی که پیغام یار را می آوری
اونه ماه هستی و بهار را می آوری
زیبایی، چون ماه، و مهربان هستی
آواز دلنشین دلدار را با خود می آوری

عاشقی حال ۸

بوار وارش بشور صحرا و کوه ره
بنه تشنائه سرجر هاکن اوره
گل تنهائی من زرد و زاره
ته بیر بسوته خاک تن قوره

xxx

اگه من بلبل بی بال و پر مه
ز منزل دور و غربت در به درمه
اگه شو و قفس تنگ و جیگر خون
غزل خون و بامید سحر مه

xxx

اگه دل دارمه من قلبال جوری
ته وسه خومه آواز صبوری
صبوری جان تن ره زنده داینه
اگه خون واینه چشم از ابر دوری

(حالت عاشقانه ۸)

ببار باران، شستشو بده صحرا و کوه را
زمین تشنه است سرازیر کن آب را
گل تنهایی من زرد و زار است
تو تب تن این خاک سووخته را بگیر

xxx

اگر من چون بلبل بی بال و پر هستم
از آشیانه ام دور و در غربت دربر هستم
اگر شب است و قفس تنگ و جگر خون
غزل خوان و به امید سحر هستم

xxx

اگر دلی دارم مانند غربال
برای تو آواز صبوری می خوانم
صبوری جان و دل را زنده نگه می دارد
اگرچه چشمم از ابر دوری تو خون می بارد

عاشقی حال ۹

(حالت عاشقانه ۹)

ته گنی گل ، من گمه یار خجیره
ته گنی دل ، گم دلدان خجیره
بیم بیت شو که نوج زنه ستاره
آسمون نمینه بهار خجیره

تو می‌گویی گل، می‌گویم یار زیباست
تو می‌گویی دل، می‌گویم دلدان زیباست
در شب مه گرفته، که ستاره جوانه می‌زند
و آسمان به آسمان بهاری می‌ماند زیباست

xxx

xxx

ته گنی تنگه نماشون خجیره
من ، گمه دل که ونه خون خجیره
ته گنی هسری وارمه و ومه دریو
من گمه ابر سرگردون خجیره

تو می‌گویی که تنگ غروب، زیباست
من می‌گویم دلی که خون می‌شود زیباست
تو می‌گویی که اشک می‌بارم و دریا می‌شوم
من می‌گویم، ابر سرگردان زیباست

xxx

xxx

ته گنی رز رز خونش خجیره
من گمه ابر برمه چشم خجیره
ته گنی من بوارم یا نوارمه
من گمه هرچی دایینی خش خجیره

تو می‌گویی، زمزمه‌های زیر لب، زیباست
من می‌گویم، ابر اشکیار زیباست
تو می‌گویی، که من (آیا) بیارم یا نیارم؟
من می‌گویم، هرچه تو دوست داری، زیباست

بهارانه ۱

بهارانه ۱

بهارون اسب خوره زین هاکنه
گل ونوشه ره ورچین هاکنه
خوپه بُورده تا یار ولایت
خیال یار ره خشه چین هاکنه

در بهاران اسب خواب را زین کردم
گل بنفشه را ورچین کردم
با خواب تا دیار یارم رفتم،
و خیال یارم را بوسه چین کردم

xxx

xxx

بچینم گل ، بهار ، گل چینه ماهه
بِخون بلبل که عاشق چشم براهه
هاکن نرم نرمه وا رز رزه خونش
دواره رفت و روش چلچلائه

گلی بچینم که بهار، فصل گل‌چیدن است
بخوان ای بلبل، که عاشق چشم براه است
باد نرم بهاری! آوازت را زمزمه کن
که دوباره وقت آمد و رفت چلچله‌هاست

xxx

xxx

بهار ای روح بلبل تازه هستی
عاشقون دل دروازه هستی
ته جان ویشه و صحرا و کوهی
قوای سبزی و اندازه هستی

بهار! ای روح بلبل، تر و تازه هستی
دروازه‌ی دل عاشقان هستی
تو جان بیشه و صحرا و کوهی
قبای سبزی و اندازه هستی

بهارانہ ۲

گرده پرچیم ستر سرخ سرخه تنگوش
 بلبل از دار ستر، ستر هایتہ چاوش
 کوه ورف او بھیه و لار چشمه
 ونگ کتہ دريو دريو گشته روش

xxx

بهارانہ پاچنہ دین تیم
 سرخ سرخه بل زتہ هالہای دیم
 آسمون ای کتو میرکاه مونا
 چه داینہ تہ خجیره دیم هلا بیم؟

xxx

هلی تی تی بزو بهار درانہ
 او جا نوج زتہ و ککی مار درانہ
 سبزہ جمہ کتہ لختہ بیابون
 چلچلا گردنہ و ایاینہ پیغوم

بهارانہ ۲

بر گرداگرد پرچین تمشک‌های سرخ
 بلبل از روی درخت چاوشی سر داده است
 برف کوه آب شده است و چشمه‌ی لار
 بانگ دریا دریا سر داده و روان است.

xxx

بهار می‌آید و تخم زندگی می‌باشد
 و گونه‌های لاله شعله‌های سرخ می‌کشد
 آسمان! ای صاف و آبی رنگ چون میرکا
 چرا رخسار زیبایی هنوز مہ گرفته است؟

xxx

درخت آلوچه شکوفه کرده بهار در راه است.
 درخت اوجا جوانه می‌زند و نیلوفر می‌روید
 جامه‌ای سبز به تن می‌کند بیابان لخت و عور
 چلچله‌ها باز می‌گردند و پیغام بهار می‌آورند

بهارانہ ۳

بهارانہ ۳

دشته‌واجان! بزین مہ کیمہ ستر ره ای نسیمی که از دشت می‌وزی، به کومه من نیز یوز
 خروسک جان! بخون صبح سحر ره
 چلچلاجان! بیار بهار پیغوم
 کلی بزین دواره نال ستر ره
 خروس جان، دمیدن صبح را بخوان
 چلچله جان، پیغام بهار را بیاور
 دوباره بر ایوان خانه آشیانہ بزین

xxx

xxx

لار چشمه دواره جوش پمونه
 جفته چلچلا دوش به دوش پمونه
 مسه آهو مجنه کوه به کوه ره
 منہ دل یارسه سروش پمونه
 چشمه‌ی لار دوباره به جوش آمده است
 جفت چلچله‌ها دوش به دوش آمده‌اند
 آهوی مست می‌خرامد از این کوه به آن کوه
 دلم بری یارم، با خو حرف می‌زند

xxx

xxx

بخون بلبل چه خارہ گلی داینی
 تہ درد دوری و عاشقی داینی
 کتو دل دارمہ من از داغ شہ یار
 تہ دل مثل انار تی تی داینی
 بخوان بلبل، چه آواز خوبی داری
 تو درد دوری و عاشقی داری
 من از داغ یارم دلی به رنگ کیورد دارم
 تو دلی چون شکوفه‌ی انار داری

تی تی مون ۱

صوایی بال گشته کودِ کوتَر
 نمنه عاشق دل ره که یارِسه زنه پَر
 آی کوتَر جان
 تَه گذار بیه آگه یارِگذر
 بُوکه دل تی تی مونه
 سونِ اُتاپه خونه
 بی قرار و بی خبر

تی تی مون ۱

صبح هنگام، کیوتَر کوه پرواز می کند
 شبیه دلِ عاشق است که برای یارِش پَر می زند
 کیوتَر جان
 اگر گذرت، به گذرِ یارم افتاد
 بگو، بلم به شکوفه می ماند
 بسانِ قطره‌ی خونی
 بی قرار و بی خبر

تی تی مون ۲

چَملی کوترکِ تنهایِ کوه
 سرهاکردی تنهایی ره روز و شو
 پَر و بال رنگِ بهار و سینه سَررنگِ کُتُو
 من و تَه عاشقی هَسَه همه دون
 دل تی تی مون
 آگه بی تی ته من یارِنشون
 بَرسن یار تی تی مون ره سلوم

تی تی مون ۲

ای کیوتَر کوهی تنهایِ کوهساران
 که شب و روز را در تنهایی سپری کردی
 پروبالت به رنگ بهار و سینه ات به رنگ کیود
 عشق من و تو زبانزد همه است
 و دل‌هایمان چون شکوفه
 اگر از یارم نشانی گرفتی
 به یارِ چون شکوفه‌ی بهارم سلام برسان

تبرستان
 www.tabarestan.info

وَنُوشه ۱

بِنقشه ۱

گل و نوشه!
 اروسه کوه و ویشه
 دل بخایی و خجیری همیشه
 قد و بالا ره طلا بیه بهار
 که نمای نویهارون همیشه نو دُووشه
 رنگه تَه رو، سُونِ دريو
 کُتُو ابرِ سینه چاک
 گل به گل که مجنه او تُوگینه ته قدو بالا گاه گامی که باد می وزد، قدو بالایت تکان می خورد
 ولگه زلفون وُنه آفشون
 همه وَر زنه کلاک
 تَه بهاری و دیاری مثل یاری
 که جمه به رنگِ جنگل دُپوشه
 من ته خواهونمه و دُوومه
 دُنیه کس که ته خواهون نُووشه
 ای بنفشه!
 عروس کوه و ویشه
 همیشه خواستنی و زیبایی
 قد و بالای تو را بهار از طلا آراسته است
 که نشانه‌ی نویهاران همیشه نو و تازه باشد
 رنگ و رخسارت بسانِ دریا است
 چون ابری کیود و سینه چاک
 تو چون بهار هستی و از نور، به یار می مانی
 که پیراهنی به رنگِ جنگل بیوشد
 من خواهانِ تو هستم و می دانم
 کسی نیست که خواهانِ تو نباشد

وَنُوشه ۲

گل و نوشه! ارمونِ هر دل گوشه
 خنّه رو سبزه خوشه
 سرد و سرمای زمستون که بهار زندونیه
 اون زمون که لخت و عور هستنه سنگ
 درّه دل تنگ و نگ
 چشمه خشک هایته گلی
 نه ریکا خونه نماشون عاشقی
 نه کیجا هراز لُو نشورده رخته زنه چنگ
 زنده و زندگی کنّه با صبوریه به ریشه
 تا بنه بکشه نفس
 چچالا بیه سفر
 ابر آسمون یوار زلفه شیه
 نوج بزَن دل جنگل تن دار
 دواره بیه بهار

بنفشه ۲

گل بنفشه! ای آرزوی هر دل
 خنده رو، با خوشه های سبز
 در سرمای زمستان که بهار در زندان است
 آن موقّع که سنگها همه لخت و عیر هستند
 دره، دلنگ صیای آشنایی
 و چشمه ها چون گلوی خشکیده ای
 نه پسری غروب هنگام ترانه عاشقانه می خواند
 نه دختری در کنار رو بخانه می هراز لباس
 نشستش را چنگ می زند
 ریشه ات با صبوریه زنده است و زندگی می کند
 تا زمین نفسی بکشد و پرستوها برگردند
 ابر آسمان نم تم باران بیارد
 تن درخت و دل جنگل سبز شود
 و بهار دوباره بیاید.

کل شعر

(شعر کوتاه)

بنویسم کل شعر
شه دل گب ره بن به بن
سر وا کرده کورک نوته سخن

xxx

(شعر کوتاه بنویسم
ر حرف های دلم را، بند به بند
سر باز کرده است این دمل حرف نگفته)

کیه مه دل دله خونه هیل
کل شعر ره بن به بن
- بخون
- بخون

xxx

(چه کسی در دلم می خواند پیایی،
شعرهای کوتاه را، بند به بند
- بخوان
- بخوان)

دهون دریای نوته گب
تن لاغر
کل شعر! مه عصای دس
بارخسه دل سنگین!
هواره دار

xxx

(دهان، دریای حرف نگفته
تن لاغر
شعر کوتاه، عصای دست من،
بار! ای خسته ام، سنگین!
هوایم را، داشته باش)

گلم گلم

ورف قلم
کلنه یوم مه زیون
جمه اسپه داینه مه گب دهون
کله شعر! واینه زمسون

xxx

(گلواره، گلواره
برف می بارد از قلم
می ریزد بر بام زبانم
سپید جامه دارد گفته هایم
شعر کوتاه، زمستان می بارد)

ول نکنه مره برمه

داغ ته
برمه ره هم، برمه دره

xxx

(رهایم نمی کند گریه
از داغ تو
اشک هم هوای گریه دارد)

لیل دار!
هاده شواش
با خرجی بار انه عروس نو بهار
(ای لیل نشست بر درخت
شباباش بده
با خرجی بار می آید عروس نویهار)

xxx

وقتی مس بیمه
بدیمه تره
اون گذر که دیمه و دنی بیمه
تره گمه
آی من
(وقتی که مست شدم
تو را دیدم
آن زمان، که بودم و نبودم
به تو می گویم
ای من)

xxx

هر چی دل خوانه و ونی؟
آینه بیوش
من تره وین
ته مره اش
(هر چه دل می خواهد آن می شوی؟
آینه شو
من تو را ببینم
تو مرا)

xxx

بل وا بوئه اون گل
که ریشه دایته
ریشه جار دل
بل من بهار ره خنه رو هارشم
(بگذار هم چنان آن گل شکفته بماند
که ریشه دارد
در ریشه زار دلم
بگذار، من بهار را خنده رو ببینم)

xxx

جق گینه دل ره غم
اون دم
که پشت کوه خون واینه آفتاب
(می فشارد دل را غم
آن دم
که پشت کوه خون می بارد آفتاب)

xxx

تَن، تَش پَرَسَا
مِه دَل هَرَسَا
وقتی ته بُوردی

(از تن آتشی برخاست،
دلَم از طپش ایستاد
وقتی تو رفتی)

xxx

چشمه ی لُو
دتا آهوی تَشْنَا
تَن دتا
دل آتَا

(کنار چشمه
دو آهوی تشنه
تن دو تا
دل یکی)

xxx

بهاره رو
تِه چش ، دريو
تِه می ، شو
مِه دَل اُو

(بهار رو
چشمانت دریا
موهبت شب
دلَم آب!)

xxx

باغِ دل تنگه
گنی چه؟
ساکتی ویشه ی دل ره زَنَه چَتگ
گنی کِه؟
گمه اُون موقع دَنی

(دلِ باغ تنگ است.
می گویی چرا؟
سکوتی دل بیشه را چنگ می زند
می گویی کی؟
می گویم وقتی تو نیستی!)

xxx

درده دل دارمه فراوان
لالایی خونش مارونه مه دل

(دردِ دل دارم فراوان
لالایی خوانیِ مادران است دلِ من)

xxx

سما رفتار و زلف افشون خجیره
ونوشه!
مشیلقچی بهارون

(سما رفتار و زلف افشان چه زیباست
بنفشه!
مژده بخش بهاران)

xxx

بهارون
باغِ تَن ره گرمی کاینه
میون و لگ و چُو و سُو
میجکائی کلی داینه

(بهاران
گرما می کارد در تنِ باغ
میان برگ و شاخه و روشنایی
گنجشکی لانه دارد.)

xxx

قجل فُجَله دل
مثلِ بی اُو آیش
آه وارش
وارش!
یاد بکردی شیه بوارسن ره؟

(چاک چاک است دل
مثل آیشی بی آب
آه باران!
باران
آیا بارشت را از یاد بردی؟)

xxx

هسری آسمون!
وارش!
بوار بوار
تشنائه خاک

(اشک آسمان
ای باران
بیار، بیار
تشنه است خاک)

xxx

روجا!
بَلَنه ونگ ویشاری
پرس مه دل ره تُو داینه

(روجا، ستاره صبح سحری
بانگ بلند بیداری
برخیز، دلِ من تبار است)

xxx

شُون م!
شُوئی تَن خُون
وَنگ هاده گل ره
روجا پرسا

xxx

ته منی
ته همزیبون من
آینه ته
ته من و من ته دل مون

xxx

کشنه
ته اش
نیش

xxx

خش داینه مبه عکس
خنه ره شیه قاب

xxx

قال کته دل بی خد
خورده وچه دارمه شیه همراه

xxx

غم دارمه غم
کم دارمه دلخشی
دل دارمه
آی
فروشی

xxx

(شبنم!
ای خون تن شب
بیدار کن گل را
ستاره صبح سحری برخاست)

(تو منی
همزیبانت من
آینه توئی
تو مثل من و من مثل دل تو)

(می کشد
نگاه تو
نگاه نکن)

(خوش دارد عکس من
خنده را در قابش)

(دلیم بیپوده بهانه می گیرد
بچه ای کوچک به همراه دارم)

(غم دارم، غم
کم دارم دلخوشی
دل دارم
آی
فروشی)

ورگ هسته و
دئون هسته و
دین
نم بیته بو باروت غیرت

xxx

پاپلی پاپلی!
بهاره ونگی
هزارون رنگ یکرنگی

xxx

ته مثل روخنه روشی
چشمه دستوری جوشی
شوکای کوهی و روشی
ته همون کوه بلتی

xxx

دل گریته شیه دور
من گرده دل جور
گردابه
گردمی

xxx

دل ورکا
وا قوونه جه دل گر
نمه کم ب جه وفا یا ته وفا

xxx

(گرگ هست و
دندان هست و
بودن
نم گرفته باشد باروت غیرت؟)

(پروانه، پروانه
بانگ بیارانی
هزاران رنگ و یک رنگی)

(تو مانند رودخانه، روانی
و مانند چشمه می جوشی
شوکای کوهی و چابکی
تو همان کوه بلندی)

(دل به دور خویش می گردد،
من هم چون دل می گردم
گرداب است
می گردیم)

(آهای دلبر کوچکم
گره ای دل تنگم وا نمی شود
نمی دانم وفای من کم بود یا وفای تو؟)

ککی زرد ویشه !
ناسوره دل
طاقت نیه مره
ککی بوم بهتر

(ای کککی 'فاخته' ی بیشه زاران زرد
دل نازکام
طاقتم طاق شده است
فاخته شوم بهتر است!)

xxx

لینگ بنه مج !
هامج
فته بوره شو

(شب زنده دار! ای رونده بر زمین
شب زنده دار بمان، راه برو
نیم خوابی کرده است شب و بیدار است)

xxx

زبون قلم
دهون قلمدون
کتابچه کمه سوت عاشقی ره

(زبان چو نان قلم
و دهان قلمدانش
کتابی می سازم، داستان عاشقی را)

xxx

دهون نیسا
سروش خاموش
شوم بی دنیا؟

(زبان، گویا نیست
و گفتن خاموشی است
آیا دنیا تمام شده باشد؟)

xxx

خجیره یار تنهائی !
ششو
تنهاره تنهائی

(یار زیبای لحظه های تنهائی!
بمان
و این تنها را تنها مگذار)

xxx

نشکن
بشکسته دل یار
دل دایمی ؟
اشکنی
(نشکن
شکسته دل را، یار
دلت گواهی می دمد
دلی را بشکنی)

xxx

گاردمه گسته پشت ور
پنجاه آلتش راه نمه
پیر بیمه
(برمی گردم به پشت سر می نگرم
پنجاه آرش راه نیامده
پیر شده ام)

xxx

تلا تلا
بآن ترین صدای شو
خور خور
صبح طلا نما بمو
(خروس صبح، خروس صبح
بلندترین صدای شب
خبر، خبر
صبح به رنگ طلا نمایان شد)

xxx

اسا وقت خو نیه
بوریه خنجر آفتاب
تاریکی ره
شو نیه
(اینک وقت خواب نیست
تبخ آفتاب دریده است
تاریکی را
شب نیست)

xxx

تیه تیه
واینه وارث
کله وونه
پچنه! آیش خونش
(قطره، قطره
باران می بارد
و جویباری می شود
می پیچد! آواز آیش)

xxx

تہ ابرِ دلتنگ
من نالہ سنگ
تہ ریشہ دار
من نوحِ انتظار

xxx

ای او!
چش مَشْتِ ابرِ خو
دَم نَزہ
خَسَہ
کی رَسنی در یو؟

xxx

بُوسن روخنہ!
بِن رَہ
خَلَّہ تَشْنائہ زَمی
سر ہادہ ونگہ بَلن رَہ

xxx

اسبہ بیار یار
راہ دَرہ مرہ شُونہ
گَب دَرہ مرہ زَنہ
خونش دَرہ گلی
لَہ وار

xxx

(تو ابرِ دلتنگ
من نالہی سنگ
تو ریشہی درخت،
من جوانہی انتظار)

(ای آب
کہ چشمی پر از ابرِ خواب داری
یک نفس
خستہ
کی می رسی بہ دریا؟)

(پارہ کن رودخانه،
بند را
تشنہ است زمین
آوازی بلند سر دہ)

(زین کن اسبِ را یا اسبِ را بیاور یار!
راہ دارد مرا می برد
سخن دارد در من می خواند
آواز در گلوست
سپیل وار)

اسبِ آسمون
شِبہ کشتہ شُورہ
یادِ مادیون
رَم دِنہ چشِ خُورہ

xxx

من و آینه چش بہ چش
من و آینه رو بہ رو
گرمہ آینهی تَن
زرد آینه ی رُو

xxx

ہارش ہارش ہی وُونہ
اَبِرِ دلتنگی وُونہ
واینہ
واینہ
وُونہ دریا

xxx

من هیچ تہ ہزار
من ولگِ زرد و زار
تہ دارِ ریشہ داری
ترہ دوس دارمہ مار!

xxx

من شُونَم
تئی گلِ تَن
مَسَہ بوی تہ جا دَین

xxx

(اسبِ آسمان
شِبہ می کشد شب را
و یادِ مادیانی
رَم می دہد خوابِ چشمش را)

(من و آینه چشم در چشم
من و آینه رو در رو
گرم است تَن آینه
زرد است روی آینه)

(نگاہ با نگاہ یکی می شود
دلتنگی ابر می شود
می یارد
می یارد
دریا می شود)

(من هیچم و تو ہزار
من برگی زرد و زار
تو درختی ریشہ داری
دوستت دارم مادرا)

(من شبنم ام
تویی گل
مستم از بوی با تو بودن)

دل دیا ایینه سَرره
دل چال
پرسنه خیال احوال

(دل سر می کشد
از دل خانه
حال خیال را می پرسد)

xxx

اُبرِ خیال
بشکسته بال
بوار
بوار

(اُبرِ خیال
ای بال و پر شکسته
بیار
بیار)

xxx

من و ته همدیگره مومی
من به پر و ته به یور
بلبل جور
همدیگره خومی

(من و تو به هم می مانیم
من این سو و تو آن سوی رودخانه
مانند بلبلان
همدیگر را به آواز می خوانیم)

xxx

تره بو هاکنه از گل
تره پشتوسمه از خونش بلبل
تره آسمون جا
ستاره جوری
بچیمه

(تو را در بوی گل پیدا کردم
تو را در آواز بلبل شنیدم
تو را از آسمان
مانند ستاره ای چیدم)

xxx

سَرشَنمه از ته نوم
دلگیرمه از جدائی
آه
دره
دره
ای کاش آتا شاب ...

(سرسشار از نام تو هستم
دلگیرم از جدایی
آه
دره
دره
ای کاش یک قدم...)

xxx

تِه پموتن
خیال تن رِجنه
ته دخی
غم دره ، دل ره وجنه

(وقتی تو می آیی
خیال لبریز می شود
وقتی تو نیستی
غم دل را می فشارد)

xxx

شوی گذر ستاره
شوینه شبه بال و پرره
دریوی آسمون!
من سر به آسمون وومه
سوی میونه گوم وومه
من تجمه و می مجنه

(شب هنگام ستاره
پری بالش را می شوید
در دریای آسمان.
من به آسمان نگاه می کنم
و در روشنایی آسمان گم می شوم
من می دوم و او از من می گریزد
در چشم و دلم هزار ستاره می درخشد
من دارد
مرا نگاه می کند)

xxx

زوزه دره
دره ی گوش
ویشه!
سنگ ساکتی بردوش

(زوزه هست
در گوش دره
بیشه
سنگ سکوت بر دوش)

xxx

الوک
الوک
تَش پرسنه هوا
دم داینه گپ
سنگ واینه ساکتی

(شعله
شعله
از هوا آتش می بارد
گپ چه سنگین است
سنگ می بارد از سکوت)

xxx

(دیدم پر هست، کیوتر نیست
دلی که در کنار دلم بود، نیست
گل باغ پر پر شد و
دلبر رفته)

xxx

(ای عاشق قدیمی
ای خون باران
در عمق نگاهت چیست؟
که من گم می شوم
در نگاه مهتابی ات)

xxx

رخ بنما
آسمون مس کیجا
هزار هزار ستاره ره
دوسته چارقدر سیا
آله مجش
تش وشنه کورده چش
هارش
هارش
نکاه کن
نکاه کن)

xxx

(درون اتاق، پنجره بیدار است
روشن هستیم من و چراغ و آینه
بیرون از پنجره
رمه‌ی شب ایستاده است
گرسنه‌ی روشنایی)

xxx

بدیمه پز کته و کوتر دنتیه
دل که دیه مه دل وردنتیه
باغ گل پر پر و
دلبر بورده

قدیمی عاشق!
ته خون وارش
چی دره ته اش؟
گوم وومه مونگه
ته هارش، هارش

رخ بنما
آسمون مس کیجا
هزار هزار ستاره ره
دوسته چارقدر سیا
آله مجش
تش وشنه کورده چش
هارش
هارش

این ور دله ویشاره پنجره
سومی من و چراغ و آینه
اون ور دیا
اسانه شو رمه
وشنای روشنی

(نمی دانم ابر سرگردان
چه می خواند
اینگونه بغض در گلویش نشسته
چه می داند)

xxx

(ابر سیاه آسمان من
نه آرام، نه می بارم
نرم ریزش بارانم نرم بار بارانم
در انتظار زلف یاری)

xxx

(ای بلبل بیچاره
ای خسته
آرام بگیر
که دلم طاقت ندارد)

xxx

(ناپیدایی و نمی خوانی دیگر
به تو می مانم،
من
در زمستان)

xxx

(دیدم ابری آمد و آرام آرام
روی آفتاب را پوشاند
من گمان کردم دلی را، که یارم به من
بخشیده بود پس گرفت)

xxx

ندومه ابر سر گردون
چی خوته!
آتی برمه گلی هسته
چی دونه!

سیو ابر آسمون من
که نه آرومه و نه وارمه
زلفه شیه من
انتظار زلف یار

بیچاره بلبل میجکا
خسته
وسته
چه دل بورد

نادیاری و نخونی دیگر
تره مومه
من
زمستون گذر

بدیمه ابری بموافتاب سوره نیته
لس لس
چه گمون یار، هدائه دل ره
چه جا هایته پس

چارقدّه پیش ایابینی

شنتی گل خجالت

من ویمه

سیو ابری بیته ټه ماهه روره

من بی چراغه سوّمه

گوم وومه شوئی دریو

xxx

کوثر!

کوثر هرس

آنه نزن بال

هنیش مه دل نال سر

غم ته و غم دل هزده ستر مال

کوثر

بشکسه بال هسمه ته جور

نتونی بشنویی مه گب ره

خاء بُور

xxx

بخون

برو

هراز!

دماون رگ

گلی به گلی هاکن

بروش

بشور

تنگ هایته دل ره غلی هاکن

xxx

(وقتی که روی می‌گیری از من

و گل خجالت می‌ریزی

من می‌بینم

ابر سیاهی روی ماهت را می‌پوشاند

و من بی نور چراغ هستم

گم می‌شوم در دریای شب)

xxx

(کیوتر

ای کیوتر، درنگ کن

این قدر بال و پر نزن

بنشین روی ایوان دل من

غم من و غم تو یکسان است

کیوتر!

شکسته‌بالم، چون تو

نمی‌توانی بشنوی حرفم را

خب، برو)

xxx

(بخوان

روان باش

ای رودخانه‌ی هراز

ای رگ دماوند

با من هم‌صدا شو

بکوب

شستشو بده

دل تنگت را جلا بده)

خسه اسب شعر

زنه تن سپل ره

چونه گل به گل

شه پالون کمل ره

زخم سرککل‌بپته و سرپوشا

خسه‌اسب شعر!

هیشا، هیشا...

xxx

ته بوردی

من بتاجنیمه شو

بی او

بی جو

بی خو

اسب خسه خدره

ته بوردی

من هلاگردمه شه دمال

xxx

(کدام نفس گل خیال ره اودنه

کدوم ستاره

اسب شوره چودنه

کمینتا دس قشو کشنه تن کوه

سروشت انه

مه هارشینه لو گینه و شونه

xxx

(اسب خسته‌ی شعر

می‌راند خرمنگس را از تن

می‌چود گاه به گاه

گاه درون پالانش را

زخم شاننه‌هایش، سر باز کرده است

اسب خسته‌ی شعر!

آرام باش، آرام باش...)

(وقتی تو رفتی

من تا زاندم در شب

بی آب،

بی توشه و

بی خواب

اسب خسته‌ی وجودم را.

وقتی تو رفتی

من هنوز به دنبال خود می‌گردم)

(کدام نفس به گل خیال آب می‌دهد

کدام ستاره

اسب شب را تیمار می‌کند

کدام دست، تن خسته‌ی کوه را قشو می‌کند

که اینگونه سراسیمه

و از جلوی چشمان منتظر من، بی‌اعتنا می‌گذرد)

خش به حالِ آسمون
 هر جورى دونه وونه
 سرخ و زرد و آبی و کتو
 خش به حالِ ابر
 هر موقع غميره داینه واینه
 خش به حالِ دل خشون

xxx

(خوش به حال آسمان
 به هر شکلی که می‌خواهد در می‌آید
 سرخ و زرد و آبی و کتو
 خوش به حالِ ابر که
 هرگاه بغض دارد، می‌بارد
 خوشا به حالِ دلِ خوش داران)

سَرِدِمِه

جانِ دِمِه و
 جوانی ره
 هر جورته داینی خش
 یک آن مره هارش

xxx

(سر می‌دهم و
 جان بازی می‌کنم
 و جوانی را نثار می‌کنم
 هرچه را دوست داشته باشی،
 به تومی بخشم فقط یک آن نگاه کن)

دل ره هالاله کارمه

خومه و غمیره کمه
 وارمه و
 ومه وارش
 یک آن مره هارش

xxx

(در دل گل لاله می‌کارم
 می‌خوانم و بغض می‌کنم
 می‌بارم و
 باران می‌شوم
 فقط یک آن نگاه کن)

اِبری وُمه بلن

هَسری وُمه و
 دريو چش
 یک آن مره هارش

xxx

(ابری می‌شوم بلند و انبوه
 اشکی می‌شوم و
 چشمانی دریایی
 یک لحظه مرا نگاه کن)

آفتاب ره خوکمه

دل ره دِمِه دریا
 وُمه وایِ خونش
 هارش
 مره هارش

xxx

(آفتاب را خواب می‌کنم)

دل را به دریا می‌سپارم
 و آواز باد می‌شوم
 نگاه کن
 نگاهم کن)

چی خانی دریوا!

از کناره
 این خشک هایتِه ریشه جا
 این بی زیون وازی ره
 هی رتی لپاسه

xxx

(ای دریا!

از ساحل
 و از ریشه‌های خشکیده چه می‌خواهی
 چرا به این شن‌های بی‌زبان
 سیلی می‌زنی)

شونم هَسریه روچانه

هر اویی شونم نا
 گل دیم رنگه خون داینه
 اما ویشه‌ی لم نا

xxx

(شبم اشک ستاره‌ی صبح است
 هر آبی شبم نیست
 گونه‌های گل، رنگ خون دارد
 اما خارِ بیشه نه!)

بیرین دوشِ کلواره

ترگ یوسه
 هاکشین سفره خوره

xxx

(کولبار از شانهم بردارید
 از نفس افتادم
 سفره‌ی خواب بگسترید)

دوش بیټی سنگ سرد
دل داینی چشمه وار
سبزینه کوه نماز!
ای پاپلی دامن
من درمه کوه یا ته دری درمن
من اشنومه آواز شه پرره
ته اشنونی مه تک تک دل ره؟
من اشنومه همراه کوه کوک
آواز لیلی لیلی دریوک

xxx

(بر شاندهایت سنگ سرد
و قلبی چشمه وار داری
ای کوه سربسبز نماز!
ای دامنه هایت چون پر پروانه
من در تو هستم یا تو در منی؟
من می شنوم آواز پدر را
تو می شنوی کوبش قلبم را؟
من می شنوم، همراه با کبک کوهی
آواز لیلی لیلی دریوک را

رم بیته جان
کچه شونی؟
بی سر
بی تن

xxx

من دیا
ته دله
من کی هسمه، ته کی هسی؟
ته منی یا اتی هسی؟

xxx

تو بوردی
مار نشیه خَر
تو بوردی
أو بهیه مَر
تو بوردی
پروپتی بزو ستاره، جرگته پائین
تو بوردی
دل هرستا

xxx

دی
دی
دی
پس کی وشنه تش؟
مره سرده

xxx

دریوئه مه دله
جول
کلاک عشق
زته به قاب شعر

xxx

ویمه و نویمه
شومه و نشومه
درمه
مثل بوردن

xxx

(وقتی تو رفتی
غروب نکرد خورشید
وقتی تو رفتی
آب ساکن شد
وقتی تو رفتی
پرپر زد ستاره، و به زمین افتاد
وقتی تو رفتی
دل از طیش افتاد)

(دود)

دود

دود

پس کی شعله ای زبانه می کشد
(من سردم هست)

(دریایی است درون من)

عمیق

کولاک عشق

می کوبد، به قاب شعر)

(می بینم و نمی بینم)

می روم و نمی روم

هستم

(مثل رفتن)

این شعر ره من گمه
یا تو؟
که بی قرار داینی مره هر شو

xxx

خد تو م گهترمه
دنامه
من ، همین هسمه؟
یا اون تامه؟

xxx

شونی و پشت ور
چی موئه؟
لینگه مال
قصه‌ی ماه و سال

xxx

ساکتی دهون ولار کنه مه ور
تاریکی تیر وشنه
اسپه کوتر گینه پر

xxx

هر دم که آسمون دل میا وونه
آه ، ای خجیر
با خنه وا وونه

xxx

(این شعر را من می‌گویم
یا تو؟
که بی‌قرار بی‌داری مرا هر شب؟)

ته دل و دیم

آتا هسه

تره ویمه ، مره وسّه

xxx

اگه دوئی ته مه حال ره
نش گینی
کلهن وونی
وا ، وینه تره

xxx

(دلت با رخسارت
یکی است
تو را می‌بینم، برای من کافی است)

(اگر تو حال مرا بدانی
می‌سوزی
خاکستر می‌شوی
و یاد تو را با خود خواهد برد)

معنی هاکن مره با هر زیون که شیه

دوئی

من اتا این کل شعرمه

آفری شیه

xxx

(معنی کن مرا با هر زبان که خود
می‌دانی
من، یک شعر کوتاه هستم
بقیه از آن شما)

نه برمه کمه

نه خنه بتومه

اره

دومه ، نتومه

xxx

(نه گریه می‌کنم
نه خنده می‌توانم
آری
می‌دانم، نمی‌توانم)

ای ویشه خس ، پلنگ

دل ، زخم تنهایی

من تو همدردمه

گل زردمه

xxx

(ای که در بیشه‌ها خانه داری، ای پلنگ
ای که از تنهایی دلت زخمین است
من همدرد تو هستم
گل زردم)

الف

پ

پجنه : می پیچد
هرسا : ایستاد
پرسا : برخاست
پرسنه : می پرسد
پاجنه : می پاشد
پیی : برگشتن

اسپه : سفید
الوک : شعله
آیش : شالیزار
اشش : نگاه باحسرت
آلش : واحداندازه گیری ، از نوک پنجه
دست تا آرنج
آست : آه سرد

آله مجش = آله (باز) + مجش (حرکت تند و سریع)

آرمون : آرمان ، آرزو
آونه ماء : یکی از ماههای تبری
و برابر با سفند ماه
آسوک : آهسته
آزدار : درخت آزاد
انا : اندازه

ایش : بن فعل هارشین = نگاه کردن و اسم مصدر آن
ایشش که
در اینجا بمعنی نگاه بکار
رفته است

پ

جمه : پیراهن
جق گینه : می فشارد
جوری : مانند
جر پائین
جیگ دمرد : در نطفه خفه شده

یوشا : باز کرد
بیج بیج : درگوشی ، زمزمه
بیم : میه

بوسن : پاره کن
پل : بگذار
بالی : دست بند
بَل : زبانه آتش ، لهیب
بیبیسه : پژمرد

چ

چملی کوتر : کیوترکوهی
چنگ : معده ، سنگدان
چگ : پا
چمر : صدا

(آینه ی قدیمی بالای طاقچه
مرا می شناسد
که می خندد)

آینه ی قدیمی طاقِ لو
اشناسسته مره
که خته

xxx

(گنجشک بر درخت
من بر ایوان
ماه آسمان تنها
هر دو در یک خیال)

میچکا ، دار
من ، ایوان
ماهه آسمون تنها
خیال هر دتا ، آتا

xxx

(تنها هستم و بی قرار
مدممی می خواهم)

آتامه و بی قرار
آتی مره ونه

xxx

ح

حَسْرَى پِه ؛ همراه اشک

خ

خَجِیر ؛ زیبا

خَرَجِی بَار ؛ جهیریه عروس

خُو پِه ؛ همراه خواب

خُون رِجُون ؛ آغشته به خون

خُو چَک ؛ خواب کوتاه

خَاهُون ؛ خواهان ، عاشق

خَشْحَالِی خَنَه ؛ لبخند شادمانه

د

دَین ؛ بودن ، زندگی

دِیا ؛ بیرون

دِرِیوِک ؛ منطقه‌ای در بیلاق نمارستاق آمل

دِل پَئی ؛ دل واپسی ، نگرانی

دِپَشوَس ؛ درهم

دِرِستی ؛ بکلی ، کاملاً

دوشِن ؛ خم بزرگ گلی که بوسیله آن کره را از شیر جدا مینمایند.

دَار تَلَا ؛ گونه‌ای خروس وحشی که در باور مردم به شب‌زنده داری معروف است .

دَمَرْد ؛ مرده ، خاموش

دُوم ؛ دام

دَب ؛ رسم

دَلِه ؛ درون ، داخل

دِمِیس ؛ گوساله شش ماهه تایکساله

دُو ؛ دوغ

دِیاری ؛ از دور دیدن

دِیم ؛ صورت ، چهره ، سیما

ر

رَج ؛ ردیف

رُوجَا ؛ ستاره صبح

رُوش ؛ روانی ، جریان

رِجَنَه ؛ می چسبد

رَسَمَه ؛ می فرستم

رَز رَزخُونَش ؛ زمزمه آواز

ز

زَلَفَه شِیَه ؛ نم بار

زَمِی ؛ شالیزار ، گشتزار

زوما ؛ داماد

زِمَه ؛ می زایم

س

سَرَشِنِمَه ؛ لپریزم ،

سَرشارم

سِپِل ؛ خرمگس

سَرِوشْتِن ؛ بی تایی کردن

سَرَمَال ؛ برابر ، هم اندازه و

هم سن

سَوَت ؛ داستان ، منظومه

سَرَدَرِمَه ؛ سرآزیری ، نشیب ،

سَرَشْت ؛ به جا گذاشته

سُوْآل ؛ پیشانی

سُو ؛ روشنائی

ش

شَاب ؛ گام ، قدم

شَوَاش ؛ شادباش

شَوَنَگ ؛ شیون